Diumenge 18 (B) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Jn* 6,24-35): En aquell temps, en veure, doncs, la multitud que Jesús no era allí, ni tampoc els seus deixebles, pujaren a les barquetes i arribaren a Cafarnaüm, cercant Jesús. I havent-lo trobat a l'altra banda del mar, li digueren: «Rabbí, quan has vingut aquí?».

Respon Jesús, i els diu: «En veritat, en veritat us dic: em cerqueu no perquè heu vist signes, sinó perquè heu menjat dels pans i us heu saciat. Treballeu, no per l'aliment que es perd, sinó per l'aliment que dura per a la vida eterna que el Fill de l'home us donarà, ja que aquest l'ha segellat el Pare, Déu!». I així li digueren: «Què farem per obrar les obres de Déu?». Respon Jesús, i els diu: «Aquesta és l'obra de Déu, que cregueu en aquell que ell ha enviat».

I li digueren: «Quin signe fas, doncs, perquè vegem i et creguem? Què és el que obres? Els nostres pares menjaren el mannà en el desert, tal com està escrit: Pa del cel els ha donat per menjar». I els diu Jesús: «En veritat, en veritat us dic: no fou Moisès qui us donà el pa del cel, sinó el meu Pare és el qui us dona el veritable pa del cel, ja que el pa de Déu és el qui baixa del cel i dona la vida al món». Li digueren, doncs: «Senyor, dona'ns sempre aquest pa». Els diu Jesús: «Jo soc el pa de vida. El qui ve a mi no tindrà fam, i el qui creu en mi no tindrà mai set».

© Albada Editorial / evangeli.net

«'Senyor, dóna'ns sempre aquest pa'. 'Jo soc el pa de vida'»

Mn. Joaquim FONT i Gassol
(Igualada, Barcelona, Espanya)

Avui veiem diferents actituds en les persones que busquen Jesús: uns han menjat el pa material, d'altres demanen un signe quan el Senyor n'acaba de fer un de molt gros, uns altres han corregut molt per trobar-lo i de bona fe fan —podríem dir— una comunió espiritual: «Senyor, dóna'ns sempre aquest pa» (Jn 6,34).

Jesús devia estar molt content de l'esforç per buscar-lo i seguir-lo. Els premia de diverses maneres: a tots

alliçona. A uns els diu: «Treballeu, no per l'aliment que es perd, sinó per l'aliment que dura per a la vida eterna» (Jn 6,27). Els qui demanen: «Què farem per obrar les obres de Déu?» (Jn 6,28) tindran un consell concret en aquella sinagoga de Cafarnaüm, on el Senyor fa la promesa de la Sagrada Comunió: «Creieu».

Tu i jo, que intentem posar-nos dins de les planes d'aquest Evangeli, ¿hi trobem reflectida la nostra actitud? A nosaltres, que volem reviure l'escena, ¿quines expressions ens punxen més? ¿Posem l'esforç per buscar-lo corrents després de tantes gràcies, doctrina, exemples i lliçons que hem rebut? ¿Sabem fer una bona comunió espiritual: 'Senyor doneu-nos sempre d'aquest pa, que calma tota la fam que puguem tenir'?

La millor drecera per a trobar Jesús és anar a Maria. Ella és la Mare de Família que llesca el pa blanc per als fills en l'escalf de la casa pairal. La Mare de l'Església que vol alimentar els fills perquè creixin, tinguin forces, estiguin contents, facin un treball sant i siguin comunicatius. Sant Ambròs, en el seu tractat sobre els misteris, escriu: «I el sagrament que realitzem és el cos procedent de la Verge Maria. ¿És que pots demanar aquí l'ordre de la natura en el cos de Crist, si el mateix Jesús nasqué de Maria per damunt de les lleis naturals?».

L'Església, mare i mestra, ens ensenya que la Sagrada Eucaristia és «sagrament de pietat, senyal d'unitat, lligam de caritat, convit Pasqual, en el qual es rep el Crist, l'ànima s'omple de gràcia i se'ns dóna penyora de la glòria futura» (Concili Vaticà II).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Va descendir per a mi del cel aquell pa de Déu, que dóna vida a aquest món. Aquest és el pa de vida: i el qui menja la vida no pot morir. Com pot morir qui s'alimenta de la vida?» (Sant Ambròs de Milà)

- «Quina gran dignitat se'ns ha donat! El Fill de Déu se'ns dóna en el Santíssim Sagrament del seu Cos i de la seva Sang. Com de infinitament gran és la magnanimitat de Déu!» (Sant Joan Pau II)

- «El Crist mateix es declara marcat amb el segell del seu Pare (cf. Jn 6,27). També el cristià és marcat amb un segell (...). Aquest segell de l'Esperit Sant marca la pertinença total al Crist, la disposició al seu servei per sempre (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.296)